നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാളിലെ

പ്രാർത്ഥനക്രമം

സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന

(കൗമാ)

പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥന

ദൈവമേ നിന്റെ കൃപപോലെ..... (51-ാം സങ്കീർത്തനം)

(എനിയോനൊ-ഹൗദേസീലെദ്)

കന്യകയാം-മാതാവിൻവ്യതമുദ്ര-യ്ക്കുനമതെ-ന്യേ
ജാതം ചെയ്തോ-നേ! ദേവാ-ദയ ചെയ്തീടണമേ.

കാഴ്ചകളാ-ൽ ജ്ഞാനികൾ മാ-നിച്ചോ-നേ!
ആട്ടിടയൻ-മാർ നതിയർപ്പിച്ചോ-നേ! ദേവാ...

ഞങ്ങൾക്കാ-യ് കൃപയാൽ ശിശുവായോ-നേ!
ബേത്ലഹേ-മിൽ പിച്ച നടന്നോ-നേ! ദേവാ...

കൃപയാൽ ജാ-താ! ഗുഹയിലമർന്നോ-നേ!
പാഴ്ത്തുണിയാ-ലെ പൊതിയപ്പെട്ടോ-നേ! ദേവാ...

ശാശ്വതനാം-ജനകനിൽ നിന്നു ജനി-ച്ചു
കാലത്തി-കവിൽ ദാവീദ്യയിൽ ജാ-താ! ദേവാ...

നിജമാകും-മാന്യതയെ വന്ദി-പ്പാൻ
വിദ്വാൻമാ-രെ ആകർഷിച്ചോ-നേ! ദേവാ...

വാഴ്വുടയോ–ൻ! മാനവവാനോരെ–ത്തൻ
ജനനദിന–ത്തിൽ സന്തോഷിപ്പി–ച്ചോൻ ദേവാ....
ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ....മെനഓലം...

സ്തുതിയൊടു കൂ–പ്പുക നരരേ ജനനാ–ൽ ബിം–
ബാർച്ചനയീ–ന്നും വീണ്ടൊരു സുതനെ–നാം ദേവാ....
കുറിയേലായിസ്സോൻ

കർത്താവേ ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചു........

(മ്ശീഹൊ ഏസീലേദ്)

മശിഹാജാതം ചെ–യ്താ ബേതലഹേമിൽ
പ്രാചിയിൽനിന്നെത്തി–ജ്ഞാനികളവനെ മാനിപ്പാൻ
രാജാവായ്ജാതം–ചെയ്തോനെങ്ങാവോ!
ഏകട്ടഭിവാദ്യം–വന്നുവണങ്ങിൻ സാ–ഷ്ടാം–ഗം.

ജാതം ചെയ്തനൃപൻ–ബേതലഹേമിലിതാ
ഭാസുരമാം താരം–സൂരികളേയറിയി–ച്ചേ–വം
പൈതലിവൻതന്നെ–കതിരുമിവൻതന്നെ–
നാഥനിവൻതന്നെ–സർവ്വേശൻ ദൈവം–തന്നെ.

ബേതലഹേം ഗുഹയിൽ–ചെന്നഥ ദർശിച്ചു
പൈതലിനോടൊപ്പം–മാതാവാം മറിയാം–ത–ന്നെ
അവതാരം ചെയ്തോ–രഖിലേശൻപേർക്കായ്–
കാദീശ് കാദീശെ–ന്നാർക്കും ദൂതൻമാ–രേ–യും.

കീറത്തുണിചുറ്റി–പാറപ്പൊത്തിലിതാ–
പാൽനുകരുന്നയ്യോ–ലോകമഹോന്നത ദേ–വേ–ശൻ
തലമുറകളിൽ മുമ്പൻ–ശിശുപോൽ കരയുന്നു–
ഭൂതലവാസികളേ!–വന്നുവണങ്ങിൻ സാ–ഷ്ടാം–ഗം.

എത്രമനോഹരമാ–ബേതലഹേം ഗുഹയിൽ
ഈറയരും നരരും–പാടിയ മോഹന സം–ഗീ–താ
വിസ്മിതയായ് മറിയാം–ഭ്രമമാർന്നു യൗസേഫ്
കീർത്തിതനായ് പുത്രൻ–വന്നു വണങ്ങിൻ സാ–ഷ്ടാം–ഗം.

ഇന്നാൾ ദൈവത്തിൻ–നന്ദന ജനനദിനേ–
വാനവദൂതഗണം– വിസ്മയകരഗീതം–പാ–ടി
സ്തുതിദേവനുവാനിൽ–ക്ഷിതിതന്നിൽ ശാന്തി
മാനവനുത്തമമാം–ശരണവുമെന്നുൽഘോ–ഷി–ച്ചു.
ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ.....മെനഓലം....

ഗുഹയിൽ ജനിച്ചോനാം–സുതനായ് സ്തുതിപാടി
മാലാഖൻമാരോ–ടാട്ടിടയരുമീറേൻ–മാ–രും
തിരുവവതാരത്താൽ–വിടുതൽ നൽകുകയാൽ
ആഘോഷാർഹതയോ–ടവനെ സ്തുതിയാൽ വ–ന്ദി–ക്കാം.
സ്തൗമെൻകാലോസ്.....

പ്രുമിയോൻ

(ബ്രിക്കുയൽദൊ)

ശിശുവാ–യ് സ്വയമേ വെളിവായി
നരവേ–ഷത്തിൽ ജീവി–ച്ചോ
രാശ്ചര്യ–ത്തിൻ ശിശുധന്യൻ
ആംഗ്യ–ത്താലുലകം–വാഴ്വോൻ

ആദാമിനെ സംരക്ഷിപ്പാൻ
വന്നൊരുനാളിൽ–ശിശുപോൽ ചാ–ഞ്ചാ–ടി.

വചനം–നരനുപദേശിച്ചോൻ
ശിശുപോൽ–മൂകത പൂകുന്നു

സ്തു–ത്യം–തദ്വിനയം ക്രൂബകൾ തൻ
ഉന്നതിയെ നീ–കൈവിട്ടു മറിയാം

നിന്നെ പാഴ്ത്തുണിയിൽ ചുറ്റാൻ
തക്കവിധത്തിൽ നീ–നിൻ–ശ്രേഷ്ഠതയെ താഴ്ത്തി.
ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ....

യൗസേ-പ്പങ്ങേലാളിപ്പു
തായാം-മറിയാം മോ-ദിപ്പു
സ്വർഗ്ഗീ-യം സൈന്യം താണു
ഭൂവാ-സികളെ പ്രാ-പിച്ചു

ഈറേറും ദർശിക്കാത്തൊരു
നിൻമാനത്തെ-പാരിൽ ദ-ർശി-ച്ചാർ

ശിശുവാ-യോൻനീ പുൽക്കൂട്ടിൽ
മരുവീ-ടുന്നതുക-ണ്ടാറെ

നിൻ-ബഹുമാന്യതയെ സ്തുതിപാടി
പ്പാദം കൂപ്പി-കാഹളനാദത്താൽ

നിൻമാഹാത്മ്യം ദർശിപ്പാ
നർഹതനേടിയ മർത്ത്യർ-ക്കേകീ സൗഭാഗ്യം.

മെനഓലം......

പുനരുത്ഥാനമതില്ലായ്കിൽ
സഹദേ-ർവധമെന്തിന്നേറ്റു
പരലോ-കം നാസ്തിയതെങ്കിൽ
നല്ലോ-രെന്തിനുപോ-രാ-ടി

പുനരുത്ഥാനം കളവെങ്കിൽ
മശിഹാ മൃതരീ-ന്നെഴുന്നേറ്റി-ട്ടി-ല്ല.

മൃതരേ! നന്ദനനെനോക്കിൻ
ദൈവ-ത്തിൻ ജീവാ-രാവം

ജീ-വൻ-പൊയ്പോയോർ കേൾക്കുമ്പോൾ
കബറുകൾ പൊളിയും-സ്വാഗതമവനേകാൻ

അവരെത്തിടുമെന്നാദൂതിൻ
ചൊല്ലിയ വാക്കിൻ ശരണം-പരമാർത്ഥം-നൂനം.

മൊറിയൊ.....

എത്രോ
(മാനുസോപ്പേക്ക്)

ആ-രാളാവൂ-വർണ്ണിപ്പാൻ ബേതലഹേമിൽ
ഇന്നുളവായ മഹാശ്ചര്യം
കണ്ടുബുധന്മാ-ർ വിസ്മിതരാ-യ്
ഒരു പൈതലിതാ-പുൽക്കൂട്ടിൽ,
കീറത്തുണിയിൽ മേവുന്നു
കാഴ്ചയിലവനെളിയോനെന്നാൽ
ശ്രമമാഗേയർ-ക്കേറ്റുന്നോ-ൻ.
മാനവജന്മം-പൂണ്ടോനാം
ദൈവതനൂജനിവൻ-സത്യം.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ....

ഘോ-ഷിതമായീ-സുതജനനം ബേ-തലഹേമിൽ
ആകർഷിച്ചാ സുവിശേഷം
സരണിബുധന്മാർ-ക്കെളുതാക്കീ
കൈത്താരിൽ കാ-ണിക്കകളും
ഹൃത്തിൽ വിശ്വാസവുമേന്തി
ഗുഹയിൽപൂകി സൃഷ്ടിയിതിൽ
ധരണിതലത്തിൻ-സീമവരെ
പ്രഭവീശീടും-മശിഹായാം
ദുരിതവിമോചകനെ-കൂപ്പി.

മെനഓലം....

വ-ർഷിക്കട്ടേ-താതനയച്ചി-ട്ടാബാബേൽ
തീച്ചൂളയിൽ ബാ-ലൻമാ-രിൽ
വീഴ്ത്തിയ ജീവ-പ്പനിനീ-രാ
മൃതിലോകത്താ-കുലമേറും
ഭവനങ്ങളിൽ മരുവുന്നോ-രിൽ
നിന്നഭയത്തിൽ നിദ്രിതരാം
ദാസൻമാർതൻ-പിഴപോക്കി
ട്ടവകാശം നൽ-കീടേണം
ശാശ്വതസുസ്ഥിര രാ-ജ്യത്തിൽ

(പെത്ഗോമോ)

ഹാലേ–ഉഹാലേ–നാഥൻ ചൊന്നെന്നോടെൻ തന
യൻ നീ–ഇന്നാൾ നിന്നെയുൽപ്പാദിപ്പിച്ചേൻ–

ഹാലേ....

ഏവൻഗേലിയോൻ

(കുക്കിലിയോൻ)

മക്കളിലപ്പൻ കൃപചെയ്‌വതുപോലേ.....
ശരണത്താലെ നിൻകൃപയിൽ....
രക്ഷകനേ നിൻ ഗാത്രത്തെ.....
മൃതരെ ജീവിപ്പിപ്പാനെഴു....

മൊറിയൊ......

(മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസ്സൊ)–

പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലുയ്യാ
ആട്ടിടയന്മാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ

വന്നീക്ഷിപ്പിൻ വാനിൻതേരിൽ വാഴുന്നോനെ
പേറീടുന്നു കന്യകചിത്രം! ഹസ്തതലത്തിൽ

ഗബ്രീയേലും വൃന്ദവുമൊപ്പം വന്ദിപ്പോനെ
യൗസേപ്പാദ്യന്മാർ പാണികളിൽ കൊണ്ടാടുന്നു

സ്തോത്രം! വാനിൽ മാഹാത്മ്യം തിങ്ങീടുന്നോനേ!
ഭൂവിൽ ജന്മശ്ലോമ്മോയാൽ മോദം ചേർത്തോനേ!

ജന്മത്താൽ ദിക്കെങ്ങും തോഷം വർഷിച്ചോനേ!
പ്രേഷകതാതാ! പാവനറൂഹാ! നിത്യം സ്തോത്രം!

പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലുയ്യാ
ആട്ടിടയന്മാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ.

ശുദ്ധൻ നീ ആലോഹൊ.....

സൂത്താറാ പ്രാർത്ഥന

(മെൻഹൌബയ്മോർ)

ഞാനഞ്ചുന്നേൻ പാപത്താൽ
ശുദ്ധർക്കേകും മോദപ്പൂങ്കാവിൽ
വേലിക്കൊത്തെന്നെ നാഥാ!
എൻ പാപം രോധിക്കല്ലേ
രക്ഷിച്ചെന്നെ നരകത്തീ–
ന്നേകുകവാസം തിരുഹിതമാം സ്ഥാനേ.

ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ...

സ്തുതിയനുതാപക്കാർ മുമ്പിൽ
വാതിൽ തുറക്കും രാജാവാമീശോ!
പാതകിയാം ഞാനർത്ഥിപ്പൂ
നൽവര ദാനത്താൽ മോദം
നൽകുക ഭാവുക ദാതാവേ!
തീരണമേ ഞാൻ നിന്നുടെ കിന്നരമായ്.

മൊറിയൊ.....

(മാർ ബാലായിയുടെ ബോവൂസ്സൊ)

പാപം ചെയ്തോരോടാർദ്രതയുള്ളവനേ!
അൻപുണ്ടാകണമേ നിൻ വിധിദിവസത്തിൽ.

ആർത്തൻമാർ വാതിൽ മുട്ടുന്നു കൃപാലോ
കനിവോടർത്ഥനകൾക്കുത്തരമരുളണമേ

വാനവനാം താതാ! യാചിക്കുന്നടിയാ–
രീശുശ്രൂഷയെയേറ്റാർദ്രത തോന്നേണം.

വാനവർ തന്നീശാ! മാനവർ തൻഗതിയേ!
ഈ ശുശ്രൂഷയേയേറ്റാർദ്രത തോന്നേണം.

ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ രഹസ്യത്തിൽ.....
ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ മറയിൽ....
കർത്താവിന്റെ ബഹുമാനം....
വിശ്വാസപ്രമാണം, കുക്കിലിയോൻ.

രാത്രിപ്രാർത്ഥന

ഉറക്കമില്ലാത്ത ഉണർവുള്ളവനായ......

രാത്രികാലങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരായി......

(അംക്രൂബെ ന്ബർക്കോഖ്)

മാനവ- വത്സലനേ!- ക്രൂബേസ്രോപ്പേമാലാഖ
സ-ഹിതം ഞങ്ങൾ, വാ-ഴ്ത്തും കാദീശ്
പാടും പ്രണമിക്കും നാ-ഥാ! സ്തുതിതേ
നിഖില ജഗന്നിർമ്മാ-താ-വേ!

പേർഷ്യൻ-വിബുധൻമാർ-ആദ്യജനുപഹാരങ്ങളുമായ്
വ-ന്നുൾപ്പൂകി, സം-ഭ്രമസഹിതം
പ്രണമിച്ചുരചെയ്തു, നാ-ഥാ! സ്തുതി തേ നിഖില.....

മനുജ-പ്രിയനേ! നിൻ-ദൈവത്വത്തിനു കാഴ്ചകളേ
യ-വരർപ്പിച്ചു, മാനിക്കുന്നൂ
സഭതിരുജനനദിനം നാഥാ! സ്തുതി തേ നിഖില.....

പ്രഭയിൻ-സുപ്രഭയേ-ശാശ്വതതാതൻ തൻതനയാ!
അൻ-പാലേറ്റു നീ-നരജനനം
സ്തുതിയരുളുന്നെങ്ങൾ, നാ-ഥാ! സ്തുതി തേ. നിഖില.....

പേർഷ്യൻ- വിബുധൻമാർ-കാഴ്ചകളങ്ങേക്കർപ്പിച്ചു
ബേ-തലഹേമിൽ, ഘോഷിച്ചേവം
മാനവവത്സലനേ! നാ-ഥാ സ്തുതി തേ നിഖില.....

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ......

മെനഓലം....

മേലൂ-റിശിലേമിൽ-ഭൂവാസികളുടെ സഭയിതിലും
നിൻ-നാമത്തിൽ, നി-ദ്രിതരടിയാർ
ക്കരുളണമേ സ്മരണ, നാഥാ! സ്തുതിതേ നിഖില.....
കുറിയേ.... കുറിയേ.... കുറിയേ....

ഒന്നാം കൗമാ

(കുക്കോയൊ-ഹെബ്ലെദ്‌യൽദൊ)

മുറ്റുന്നീറ്റിൻനോ-വെന്നിൽ യൗസേപ്പൊടു ചൊന്നാൾ
നീതിജ്ഞാ! ബേതലഹേമിൽ ഗുഹയിൽപോയീ-ടാം

ഇല്ലൊരുപായും-കട്ടിലുമീയു-ള്ളോൾ-
ക്കീയുലകത്തിൽ-ഞാനാശ്രയഹീ-ന

ലോകപുരാതനനേ-ഗുഹയിൽ പ്രസവിച്ചയ്യ-യ്യോ
ജഗതീരക്ഷകനെ-ഞാൻ പുൽക്കൂട്ടിൽ പാലി-ക്കും

ഹാലേലുയ്യാ-ഉഹാലേലുയ്യാ

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....

ഭാഗികമായ് ദൃഷ്ടാന്ത-ത്തിൽ നിബിയൻമാർമൂ-ലം
പൂർവ്വികതാതരൊടായ് താ-തൻ പൂർവ്വം ഭാഷി-ച്ചു

നമ്മോടിന്നീ-യന്തിമകാല-ത്തിൽ
വത്സലതനയൻ-വഴിയായ് ഭാഷിച്ചു

അവകാശിയവൻ മൂ-ലം താൻനിർമ്മിതമായ്ലോ-കം
ബേതലഹേം ഗുഹയിൽ ജാ-തം ചെയ്തോനവന-ല്ലോ

ഹാലേലുയ്യാ- ഉഹാലേലുയ്യാ.

(ഇമ്രോക്ക് മോറാൻ)

ഹാ! -ബലഹീനൻ-ഞാൻ
നാഥാ! നിന്നെ വർണ്ണിപ്പാ-ൻ വഴിപോലെ
നിൻചരിതം വചനാ-തീ-തം.
ആ-ദാ-മി-ന്റെ സൃഷ്ടാവേ! പൂണ്ടേൻ
നിൻജന്മത്തിൽ-ഞാനാശ്ചര്യം
വാനവദൂതൻ-മാർ-ജഗതീ-ദാഹകമാം
നിൻജ്വാലാനിവഹം-ത-ന്നിൽ
ക-മ്പം-പൂകുമ്പോൾ

ഭൗതികമുദരം-തേമതിയാ-യി
എരിയായ്വാൻനിൻ-കതിരുകളിൽ-കൃപയാൽ നീ
കൈത്താരതിലവളേ-ത്താ-ങ്ങീ.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....

എൻ-വദനം ദീനം
ദൈവത്തിൻ പ്രാ-ണാത്മകനാം-കുഞ്ഞാടിൻ
മാഹാത്മ്യത്തെക്കീർ-ത്തി-പ്പാൻ
പാ-രും-വാ-നും നിറയും നിന്നേയാ
മറിയാമങ്ക-ത്തിൽ കൊണ്ടാ-ടി
ഹാ! മാനവനേ-യെന്നവിധം-പ്രസവിച്ചു
ശിശുപോൽ നീ പാലുൾ-ക്കൊണ്ടു
ജ-ഗതീ-രക്ഷകനേ!
താവക മദ്ധ്യ-സ്ഥതയാൽ ശാ-ന്തി
നേടിയ സ്വർഗ്ഗീ-യൻമാരും-ഭൗമികരും
സ്തുതി ഗീതം-തവ പാ-ടു-ന്നു.

(ലൊക്ശുബഹോമെൻ)

നാ-ഥാ! ഈ നിൻ ജൻമത്തിൻ നാ-ളിൽ
വായ്കളിൽ നിന്നെല്ലാം സ്തോ-ത്രം-തേ.

1. നിൻ-ശ്രേഷ്ഠത തന്നുന്നതി കൈ-വിട്ടു
ഹീനതയെ സ്വയമാ-ർന്നോ-നാ-കും
സ-ർവ്വ പ്രാണദനേ വർണ്ണി-ച്ചീടാൻ
മതിയാകും മൃതിയു-ള്ളോ-നേ-വൻ
ജന്മശ്രീദായകനേ! നിൻ ജന്മത്തേയുൽഘോഷിച്ചീ-ടാൻ
ഏകുകബലമെൻമനതാരിനു നിൻ ശ്രേഷ്ഠതയേ
ശോധിക്കാ-തെ
ആ-ർദ്രതയെ ഞാൻ ഘോഷിച്ചീ-ടേ-ണമേ
ദൃശ്യനദൃശ്യൻ നീ-ധന്യൻ-താൻ.

2. ആശ്ചര്യം- ഗാത്രം തന്നിൽ-പു-ത്രൻ
പൂർണ്ണതയോടെഴുന്ന-ള്ളി-പാ-ർത്താൻ
സ-മ്പൂർണ്ണതയൊടു ഗാത്രത്തിൽ-വാ-ണാൻ
മതിയായ് മരുവീടാ-നാ-ഗാത്രം
അന്യൂ-നപ്രീതിയൊടവിടധിവാസം ചെയ്താൻ
സീമാ-തീതൻ
പൂർണ്ണനരത്വമൊടമരുമ്പോൾ പൂർണ്ണാധീശത്വം
പൂണ്ടോ-നെ
വ-ർണ്ണിച്ചീടാൻ മതിയായോ-നേ-വൻ
സീമാതീതനവൻ-ധ-ന്യൻ-താൻ.

3. സാക്ഷാൽ സ്വർഗ്ഗീയതയിൽ വാ-ഴുമ്പോൾ
ഭൗമികനായോനേ!- സ്തോത്രം-തേ
സ്വർഗ്ഗീയാദ്യതനൂജൻ സ്നേ-ഹ-ത്താൽ
ആദ്യജനായോൻ മറിയാ-മീ-ന്നും
ദൈവത്തിൻ ശിശുവാകുന്നോൻ പേരിനു യൗസേപ്പിൻ
ശിശുവാ-യി
സ്വേ-ഷ്ടത്താൽ സാക്ഷാൽ ദൈവം മാനവജനനത്തെ
കൈക്കൊ-ണ്ടു
നിൻ-തിരുവിഷ്ടം മഹനീയം-ശ്രേഷ്ഠം
താവകമാം ജൻമം-ധന്യം-താൻ

4. താ-തേശാത്മജ പരിശുദ്ധാ-ത്മാ-വേ!
ആരംഭം മുതലേ-സ്തോത്രം-തേ!
നി-ന്നിലുദിച്ചേൻ നൽകബലം-നാ-ഥാ!
പരിണാമത്തോളം-ചെ-ന്നെ-ത്താൻ
നാ-നാവിധഭംഗികളെയും നിഹനിക്കും കുഴിമാടം
ത-ന്നിൽ
എ-ന്നുടെ ബലഹീനതയോലും വാക്കുകളവസാനി
ച്ചീടു-മ്പോൾ
തീ-നരകത്തിൽ രക്ഷിതനാ-യീ-ടാൻ
കൃപ ചെയ്തീടണമേ-കർത്താ-വേ!

(ബ്സുൽത്തൊബെസ് ദാവീദ്)

ദാവീദിൻ- മകൾ കന്നി
ജനതാമദ്ധ്യേ നി-ന്നീ-ടു-ന്നു
കൈകളിൽ മേവുന്നുണ്ണി
താർക്കികരവനെ ചൂ-ഴു-ന്ന-ല്ലോ
പാർക്കുന്നേ-കൻ, നേർക്കുന്ന-ന്യൻ
സാക്ഷിച്ചന്യനിവൻ-താ-ൻ ദൈ-വം.

ദാവീദിൻ-മകൾ കന്നി
നമ്മെ വിളിച്ചാൾ സ്നേ-ഹ-ത്താൽ-തൻ
പന്തിയിലേ-ക്കീനാളിൽ
വരുവിൻ നമ്മൾക്കാ-മോദി-ക്കാം.
അവളോടൊ-ന്നിച്ചുൽഘോഷിക്കാം
തൽഫലമീശൻ താ-നെ-ന്നേ-വം.

കന്യകയായ്-നല്ലാരിൽ
പൈതലിനെ പ്രസവി-ച്ചോ-ളേ-വൾ
സംഗമരാ-ഹിത്യത്തിൽ
സ്തന്യവുമുണ്ണിയുമെ-ന്നാർ-ക-ണ്ടു
അത്ഭുതവാ-ർത്ത, വിസ്മയ വാർത്ത
വാദിഗണം വായ് മൂ-ടീ-ട-ട്ടെ.

താതയുതം-നീ ദൈവം
അതിനാൽ ജാതികൾ തൻ-ന-ന്ദ-നയാം
തിരുസഭ നി-ന്നുദയത്തെ
സങ്കീർത്തിച്ചഭിമാ-നം-കൊൾ-വൂ
പ്രേമം-നൽക, ക്ഷേമം-നൽക.
തൽദാതാവാം താ-തൻ-ധന്യൻ.

മഹിതാത്മാ-വേശായാ
വിക്രമിയെന്നാനീ-മശി-ഹാ-യെ
വിസ്മയജ-ൻമത്താല-
ങ്ങത്ഭുതമെന്നും ഹാ-കൊ-ണ്ടാ-ടി
അവനോ-വീരൻ, വിസ്മയ-നീയൻ
ഏശായായുൽഘോ-ഷി-ച്ചോ-ണം.

ദൂതവരൻ-മശിഹായെ
ഉടയോനെന്നാഹ്വാ-നം-ചെയ്തു.
ഇല്ലല്ലോ-ദൂതന്മാർ
ക്കുടയോനങ്ങനെ-മനു-ജോ-ൽഭൂ-തൻ
അവനോ-ദൈവം, ദൈവോൽഭൂ-തൻ
അതിനാൽ ഗബ്രിയേ-ലിൻ-നാഥൻ.

കാതതിലൂ-ടുൾ പൂകി
ബാലിക തന്നിൽ വ-ചനം-വാണു
ഉദരത്തീ-ന്നിപ്പാരിൽ
കായികമായിജ്ജാ-തം-ചെ-യ്തു
ശിശുവോ-വൃദ്ധൻ-; പരമാശ്ചര്യം!
ഇക്കഥ സംഭ്രമമാർ-ക്കേ-കീ-ടാ.

ആരിവനാർ-തൻസൂനു?
മറിയാമിൽ സംജാ-തം-ചെ-യ്തോൻ
സത്യമയൻ-ദൈവത്തീ
ന്നുദയം ചെയ്തൊരു ദൈ-വം-ത-ന്നെ
ദ്യോവിൽ-ദൈവം, മന്നിൽ-മർത്യൻ,
സന്ദേഹിപ്പോൻ ശാ-പാ-ർഹൻ-താൻ.

മൊറിയൊ റാഹേം......

(മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസ്സൊ)

പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലൂയ്യാ
ആട്ടിടയന്മാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ
പൈതലിനെന്നോണം ബാലിക പാലേകീടുമ്പോൾ
ദാനം ചെയ്താൻ ബീജങ്ങൾക്കായ് നീരും മഞ്ഞും
വിശ്വാസത്തിന്നാത്മാവാൽ നീ ബോധിക്കേണം
മേലും കീഴും സമ്പൂർണ്ണം വാഴുന്നുണ്ടീശൻ.
കേൾവിക്കാർ കേട്ടില്ലെന്നാലും കേട്ടെന്നാലും
ജീവൻതൻചൊൽ ചൊല്ലുന്നോനേ ചൊല്ലൂ ചൊല്ലൂ
നൈർമ്മല്യത്തോടൻപും നിറയുന്നോളേ! ശാന്തി!
താതൻതൻ നിക്ഷേപം പേറും നൗകേ ശാന്തി!

നിർമ്മലമാകും മാണിക്യത്തിൻ മുത്തേ ശാന്തി!
നിന്നിൽജാതം ദൈവസുതൻ ചെയ്തതിനാൽ ശാന്തി!
പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലുയ്യാ
ആട്ടിടയൻമാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ.

രണ്ടാം കൗമാ

(ആബൊക് സബുവോ)

ജഗതീരക്ഷക മശിഹായേ
പെറ്റോളാം മറിയാം ധന്യ
കുറിയേ......കുറിയേ

(തെശ്ളായറഹെ)

ഒമ്പതുമാസം-മറിയാമേന്തി
ജനകേശൻ-തൻ, വലമായ് വാ-ഴ്‌വോ-നെ
തേരിലമർന്നോൻ-വാണുദരത്തിൽ
തേജോധാ-രി, പാഴ്ത്തുണികൾ ചു-റ്റി
ന-രനായ് ദൈവം
സുതസഞ്ചയമൊത്താദാമിനെ
സംര-ക്ഷിപ്പാ-നാ-ശ്ച-ര്യം.
ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....മെനഓലം....

ഏന്തിമറിയാം-സർവ്വംഭരനെ
ഉൽഘോ-ഷിച്ചാൾ-സ്പുടമവനോ-ടേ-വം
ഉന്നത സൂനോ-നരവംശത്തെ
സംരക്ഷി-പ്പാൻ, ഹിതമൊടുതാ-ണെ-ത്തി
മെ-യ്യാർന്നോനേ!
നിഖിലാധീശാത്മജനേ! നിൻ
മാതാ-വാകും-ഞാ-ൻ ധന്യയ

(ന്ഹെസ് ഈറൈ-റൗമൊ)

അധിനാഥൻ-ജനിയാർന്നു
പാഴ്ത്തുണിയാ-ലാവൃതനായ്
പാർത്തപ്പോൾ-വാനവരാം
ഈറയരും-ദൂതരുടെ

ദ്യൂഹമതും-വന്നെത്തീ
കാഹള നാ-ദത്തോടെ
ഹാലേലുയ്യാ-ഉഹാലേലുയ്യാ
താഴ്മ വരി-ച്ചോൻ ധന്യൻ.
ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....മെനഓലം....

സൃഷ്ടികളെ-രക്ഷിപ്പാൻ
ദാവീദിൻ നന്ദിനിയിൽ
സംജാതം-ചെയ്തോനാം
മിശിഹായേ-ബേതലഹേം
പുക്കുടനെ-കാൺകെന്ന
ങ്ങിടയൊരൊട-ത്യാനന്ദം
ഹാലേലുയ്യാ-ഉഹാലേലുയ്യാ
മാലാഖാ-യറിയിച്ചു.

(ബ്രീഖൊയ് മറിയാം)

ജഗതീരക്ഷക മിശിഹായെ
പെറ്റോളാം മറിയാം ധന്യ.
കതിരേറീടും കതിരോനീ
ലോകം ദർശിപ്പാനെത്തി-
പ്രേക്ഷക ലോകത്തി-
ന്നക്ഷികൾ മാഞ്ചായ്‌വാൻ
നരരൂപത്തിൽ സസ്നേഹം
ചെയ്താനുദയം ലോകത്തിൽ.

മഹിമാവിൻ മഹിതം രൂപം
മഹിമാവീ മാനുഷനേകാൻ
മാനുഷവേഷത്തിൽ
വെളിവായീ മന്നിൽ
പൂർണ്ണം താതേശനു തുല്യൻ
പൂർണ്ണം നമ്മൾക്കും തുല്യൻ.

സ്വർഗ്ഗീയസുതൻ പ്രേക്ഷിതനായ്
മേലീന്നും ഭൂലോകത്തിൽ
ഉന്നത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഭൗമികരെയേറ്റി
ദൈവികമാം ബാന്ധവമേകി
ദൈവത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ.

എരിതീ ജ്വാലയിലെരിയായ്‌വാൻ
സ്രോപ്പേൻമാർ വദനം മൂടി
നിർമ്മല നാദത്താ
ലാരേകീർത്തിക്കു-
ന്നവനെ ശിശുപോൽ സാധു സ്ത്രീ
താരാട്ടിത്താലോലിച്ചു.

ഗ്രഹയൂഥത്തെയാംഗ്യത്താൽ
കാലാവസ്ഥിതിയുളവാം മ-
ട്ടതുതവേഗത്തിൽ
പായിച്ചീടുന്നോൻ.
നീന്തി ശിശുപോൽ സ്വകജനിയാൽ
ശ്രീയാർന്നൊരു ബേതലഹേമിൽ.

(തൗകുൽഖുൻ)

സംരക്ഷിത-ജാതികളേ! വരുവിൻ പാടിൻ
തനയൻ തൻ ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടിൻ

താഡിപ്പിൻ-താഡിപ്പിൻ-കരമിന്നാളിൽ
തനയൻ തൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടിൻ.

താണുപറ-ന്നീറേൻമാർ-ബേതലഹേമിൽ
തനയൻ തൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

അപഥം വിട്ടപരന്മാർ-തിരികെ വന്നു
തനയൻ തൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

സുവിശേഷ-ഗ്രഹണത്താ-ലജപാലൻമാർ
തനയൻതൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

അവരമിത-പ്രമദത്തിൽ-ബേതലഹേമിൽ
ഈ ജനന-പ്പെരുന്നാളിൽ-സ്തുതി പാടുന്നു.

മശിഹായാൽ-രക്ഷിതരാം-സൃഷ്ടികളെല്ലാം
തനയൻ തൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

വ്യോമത്തീ-ന്നീറയർതൻ-വ്യൂഹം താണു
തനയൻതൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

കാഴ്ചകളൊ-ത്തിടയന്മാർ-വിദ്വാന്മാരും
തനയൻതൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടി.

വിശ്വാസിക-ളേ! സഭതൻ-സുതരേ! നിങ്ങൾ
തനയൻതൻ-ജനനത്തിൽ-സ്തോത്രം പാടിൻ.

വിസ്മയകര-ശിശുവേ! നി-ന്നവതാരത്തെ
വാഴ്ത്തിടുമീ-നിവഹത്തിൽ-കൃപചെയ്യേണം.

മഹിമയെഴും-വന്ദ്യമതാം-ത്രിത്വത്തിന്ന്
അനവരതം-സ്തുതി സകലം-ചേർന്നീടട്ടെ.

(മാർ അപ്രേമിന്റെ ബോവൂസൊ)

ജന്മത്താൽ വിടുതൽ തന്ന
നന്ദനനേ! കൃപ ചെയ്നാഥാ!
ജൻമത്താൽ രക്ഷിച്ചോനാം
മിശിഹാ! കാരുണ്യം ചെയ്ക.

ആർദ്രതയാൽ ദൈവം താണു
ബാലിക തന്നുദരേ വാണു
അദ്രികളും തന്നാംഗ്യത്താൽ
ഭൂതലവും വിറകൊള്ളുന്നു.

കൽപ്പനയാലവനേയേറ്റു
മാനുഷിതൻ ബലഹീനാങ്കം
എങ്ങനെയാണത്യാശ്ചര്യം
സൃഷ്ടാവേ! പുൽക്കൂടേറ്റു.

എങ്ങനെയാപ്പുൽക്കൂടേറ്റു
സിംഹത്തിൻ ശിശുവിൻ ശക്തി
എങ്ങനെയാ വിശ്വംഭരനെ
കന്യകയാം പെൺകുഞ്ഞേന്തി.

ജന്മത്താൽ വിടുതൽ തന്ന.....
ജന്മത്താൽ രക്ഷിച്ചോനാം......

മൂന്നാം കൗമാ

(ആനിഹ് മൊറിയൊ)

കർത്താവേ! നൽകാശ്വാസം
നിൻ സൽഭവനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ
വാങ്ങിപ്പോയോർക്കായ്
കൃപയീ ഞങ്ങൾക്കും
അടിയാർക്കുമവർക്കും പറ്റും
കുറ്റങ്ങളെ മാറ്റീടേണം.

(ആബോഹൈൻ വാഹൈൻ)

കർത്താവേ! നൽകാശ്വാസം
ഉത്ഥാനത്തിൻ നാളോളം
താൽക്കാലികമാമിജ്ജീവൻ

വിട്ടപിതാക്കൾക്കും ഭാതൃജനങ്ങൾക്കും
കാന്തിയെഴുന്നറകൾക്കുള്ളിൽ നൽകീടാശ്വാസം
അവരെയോർക്കുന്നാൾ കബറുള്ളസ്ഥികളറിയേണം

നിൻ കല്പന മൺമയരാമാ-
ദാമ്യർക്കുയിരേകീടുമ്പോൾ

കാന്തിയണിഞ്ഞിട്ടവർ നിന്നോ-
ടൊപ്പം മണവറയിൽ പൂകി
ഉയിരേകും നിന്നെ സ്തോത്രം ചെയ്യേണം.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....

ആർക്കായ് കാഴ്ചകളിവിടെയണ-
യ്ക്കുന്നോ ഭാഗ്യമവന്നേറ്റം

മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലവന്നോർമ്മയതുണ്ടാകും
ഗോത്രപ്പേരുകളോർമ്മയ്ക്കായ് കർത്താവിൻമുമ്പിൽ

കാണ്മാൻ കല്ലുകളിൽ
മോശ കൊത്തിയതോർക്കുമ്പോൾ

നിങ്ങൾ തൻ മൃതർ പേരുകളെ
ഓർക്കാനും പള്ളിയിലിവിടെ

എഴുതാനും മേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
മശിഹാതൻ വരവിൽ തന്നോ-
ടവർ മോദിപ്പാനും ചേർപ്പിൻ പ്രിസ്തായിൽ.

മൊറിയോ....

(മാർ ബാലായിയുടെ ബോവൂസ്സോ)

കരുണ നിറഞ്ഞവനേ! -പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
നിന്നുടെ സൃഷ്ടിയെ നീ-പുതുതാക്കീടണമേ.

നിന്നിൽ ശരണത്താൽ-നിദ്രയിലായ് നിന്റെ
വരവിനു കാത്തീടും-മൃതരിൽ കനിയണമേ.

അവരബ്രാഹത്തി-ന്റെയുമിസഹാക്കുടെയും
യാക്കോബിന്നുടെയും-മടിയിൽ പാർക്കണമേ.

വന്നവനും വരുവോ-നും മൃതർ തന്നുയിരും
സുതനെന്നു ശരീരാ-ത്മാക്കൾ പാടണമേ.

ഹാലേ..... ഉഹാ....ഉഹാ..... ദൈവമേ നിനക്കു സ്തുതി......

കരുണയുള്ള ദൈവമേ.....

മറിയാം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ......

(മാവുർബൊ-തൂബൈക്ക്)

ഹാ! നിൻ ഭാഗ്യം ദാവീദിൻ മകൾ മറിയാമേ!
ദൈവം നിന്നിൽനിന്നു ശരീരം പൂണ്ടി-
ട്ടാദാമ്യരെയടിമയൊഴിച്ചെല്ലാം വീണ്ടു.

നിബിയന്മാർ ശ്ലീഹന്മാർ സഹദേന്മാർ നയവാൻ-
മാരാചാര്യൻമാർ ലേവിയരായോരേ!
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ മശിഹാ കൃപ ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങ-ടെമേൽ

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ... മെനഓലം....

നിൻഗാത്രം ഭക്ഷിച്ചും നിൻരക്തം പാനം
ചെയ്തും ശരണത്താൽ മൃതരായോർക്കാശ്വാ-
സത്തോടോർമ്മയുമലിവോടുളവാക്കെൻ നാഥാ!

മെനഓലം.....

മാലാഖാ നാഥാ! നിന്നുടെ മാതാതാനും
പരിശുദ്ധന്മാരുമണയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയാൽ
ശുശ്രൂ-ഷകൾ കൈക്കൊണ്ടരുൾ ചെയ്യേണം.
സഹോദരന്മാർ ഒരുമിച്ചു വസിക്കുന്നത്.....

(തുടർന്ന് ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും മരിച്ചവരുടെയും കുക്കിലിയോൻ)

(മാർ അപ്രേമിന്റെ ബോവൂസ്സോ)

ഞങ്ങൾതൻ കർത്താവേ! നീ
കാരുണ്യം ചെയ്ഞങ്ങൾമേൽ
നിൻമാതാവും കാദീശൻ-
മാരും ചെയ്യും യാചിപ്പാൽ.

മറിയാമ്മിന്നായ് ശ്ലോമ്മൊ വ-
ന്നറിയിച്ചോരാ മാലാഖാ
ദൈവം യോജിപ്പായെന്നായ്
വന്നറിവിങ്ങേകീടേണം.

പനിനീർ ഹാനനിയാദ്യർ മേൽ
വീഴ്ത്തിയൊരാ മാലാഖാ താൻ
മൃതർ തന്നസ്ഥികൂട്ടത്തിൽ
കൃപയാം നീർ വീഴ്ത്തീടേണം.

ഞങ്ങൾ തൻ കർത്താവേ! നീ
കാരുണ്യം ചെയ് ഞങ്ങൾ മേൽ.
നിൻ മാതാവും കാദീശൻ
മാരും ചെയ്യും യാചിപ്പാൻ.

പ്രദക്ഷിണം-തീജ്വാലയ്ക്ക്

(ബസ്യൽത്തൊ യെൽദാസ്)

ഈശനുമീ-മർത്യന്മാർക്കും
മദ്ധ്യമനാ-കും വചനേശൻ
തന്നെപ്പെറ്റാൾ കന്യകയാ-ശ്ച-ര്യം.
ജ്വാലയണി-ഞ്ഞോൻ തനുവേ-ന്തി
ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിപ്പാനായ്
മാനവരൂപം പൂണ്ടാനാ-ശ്ച-ര്യം
ഒമ്പതുമാ-സം ചെന്ന-പ്പോൾ
ജനനീമു-ദ്രയ്ക്കേതും കേടെന്യേ
വെളിയിൽ വന്നാനാ-ശ്ച-ര്യം
മുപ്പതുവ-ത്സരമിപ്പാ-രിൽ
വാണെങ്ങൾ-ക്കായ് പാടേ-റ്റു
മനസ്സാമരണം പൂണ്ടാനാ-ശ്ചര്യം
മൂന്നുദിനം-കബറിൽ മേ-വീ-
ട്ടുത്ഥിതനായ് സ്വർഗ്ഗാരോഹം
ഹാലേലുയ്യാ ചെയ്താനാശ്ചര്യം
ദാവീദിൻ ഗീതം-പോലെ
കാലാതീതം-താതനിൽ-നി
ന്നുളവായോനാം സുതനാം മ-ശിഹാ-യെ

തിരുവുള്ള-ത്താ-ൽ ദാവീ-ദിൻ
നന്ദനനാ-യ് വിമലതയോ-ലും
കന്യക കാലത്തികവിൽ പ്ര-സവി-ച്ചു.
നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായ് വ-ന്നോൻ
മശിഹായാം-നാഥൻ നൂ-നം
ഏകപ്രകൃതി ഏകൻ സുത-നേ-കൻ
താതന്നും-മറിയാമിന്നും
ഏകസുതൻ-പൂർവ്വജന-ന്ത്യൻ
മേലൊരുനാളും ഭേദം കൂ-ടാ-ത്തോൻ
ഭാവവുമാ-ളും രണ്ടു-ണ്ടെ
ന്നോതീടു-ന്നോൻ ശാപാ-ർഹൻ
ഹാലേലുയ്യാ നരകമവൻ-നേ-ടും.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....

ഭാഗ്യവതീ-എന്നൊടു ചൊൽ-ക
എവ്വണ്ണമാ-ദരവോടേ-റ്റു
പാരും വാനും-നിറയുന്നോ-നേ-നീ
കാതതിലൂടൊളിവായേ-റി
നിശ്ചലമാ-യുദരേവാ-ണാൻ
തിരുഹിതമായ് തൻബലമെന്നേ-താ-ങ്ങി.
മുട്ടിന്മേ-ൽ ഞാൻ നിലകൊ-ണ്ടു ലോകപുരാതനനെപ്പെ-റ്റേൻ

ഹാലേലുയ്യാ രക്ഷിച്ചാൻ-ലോകം.

മെനഓലം....

പ്രവചനമാം-ദൃഷ്ടാന്ത-ങ്ങൾ
ഉപമകളും-സാർത്ഥകമായീ
നൃപദാവീദിൻ മകളാം മ-റി-യാ-മിൽ
പുരുഷ ബ-ന്ധം തീണ്ടാ-തെ
പൂർവ്വികനെ-കന്യകപെറ്റു

ഗുരുഡേശ്വരനെ-പ്രാക്കിളിതാ-ൻ പോ-റ്റി.
നിജബലിയാ-ൽപാപം നീ-ക്കി
പാഴ്ബലിയീ-ന്നുലകിനെ വീ-ണ്ടോ
രജപോതത്തെ പെണ്ണാടും-പെ-റ്റു
താതനിൽ-നിന്നാഗതനായി
ദാവീദിൻ-സുതയിൽ ജാ-തം
ചെയ്തുലകത്തെ രക്ഷിച്ചോൻ-ധ-ന്യൻ.

ശ്ലീഹാവായന

എബ്രാ 1 : 1 - 12

(ഏവൻഗേലിയോനു മുമ്പ്-പെത്ഗോമൊ)

ഹാലേ.... ഉഹാലേ.... നാഥൻ ചൊന്നെന്നോടെൻതനയൻ
നീ-ഇന്നാൾ നിന്നെയുൽപ്പാദിപ്പിച്ചേൻ..... ഹാലേ....

ഏവൻഗേലിയോൻ

ലൂക്കോസ് 2:1 - 20

(തെശ്ബുഹത്തൊ ലാലോഹൊ)

ഉളവാക! സ്തുതി ദൈവ-ത്തിനുവാനി-ൽ
ധരണിയതിൽ ശാന്തി
നല്ലൊരു ശരണം നര ലോ-ക-ർക്ക്

(മാനീസ്സൊ-അൽബേത്ലഹേം)

ബേതലഹേം വഴി പോകുമ്പോൾ
ഞാനൊരു പെൺമണിയെ കണ്ടു
കന്യകയവളോ സ്തന്യവതി
ഏന്തുന്നവളൊരു പൈതലിനെ
കന്യകയാണവൾ മാതാവാ-
ണീശാ കൃപവരസമ്പൂർണ്ണ

മാനസധീരത നൽകിക്കൊ-
ണ്ടോതി മഹാത്ഭുതമെന്നോടായ്
വത്സലനെത്താലോലിക്കും
ദാവീദാത്മജമറിയാമിൻ

സ്നേഹമനോഹരമാം നാദം
നുകരാം തെല്ലിട കഴിയുമ്പോൾ

സൂനു രഹസ്യ പരമ്പരയാൽ
രൂപീകൃതയാം കന്യകയെ

കാണ്മാനേശായാ നിബിയേ!
ആഗതനാവുക സാമോദം

കാൺക കിടക്കുന്നമ്മനുവേൽ
ആപ്പെൺകൊടിയുടെ തിരുമടിയിൽ

സ്തന്യമവൻ പാനം ചെയ്യു-
ന്നത്ഭുതമൊരു പൈതലിനെപ്പോൽ.

അവനേ വന്നു നിരീക്ഷിച്ചി-
ട്ടാമോദത്തൊടു വാഴ്ത്തിടുക.

നിന്നൊടു ചേർന്നാനന്ദിപ്പാൻ
ദർശകരെചെയ്കാഹ്വാനം.

അവനാഗതനായ് നിറവേറ്റി
ദർശകരുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ.

(യൗമൊഖ് ലോഖ്) .

മാനവ-വ-ൽസലനേ! പുരുഷാ-ന്തരമായ്
അണയും തേ-ദിവസം തവസ-ന്നിഭമാം

നിൻ പ്രഥമം-ജനനം നാഥാ! ധന്യം
അതിനാലി-പ്പെരുന്നാ-ളനിശം-കാമ്യം.

നിൻനാൾ ഞ-ങ്ങളിൽ നിന്നും പിൻ-വാങ്ങി
സന്ദർശി-ച്ചീടുന്നൻപാൽ-വീണ്ടും.

ഈ ദിവസം-മനുജന്നപരി-ത്യാജ്യം
ഈ ദിവസം-വരവിൽ തവ സ-ന്നിഭമാം.

നിശനീളും കോനൂൻ മാസം-തന്നിൽ
അതിരില്ലാ-പ്പകലങ്ങുദയം-ചെയ്തു.

സൃഷ്ടികൾ മാ-ഴ്കീടും മഴതൻ-നാളിൽ
ആഹ്ലാദ-പ്രദമാം പ്രഭയാ-ഗതമായ്.

ഇടയന്മാ-രല്ലാതാരാ-ണോർത്താൽ
ആട്ടിൻ കു-ട്ടികളെയാദ്യം കാണ്മോർ.

സാക്ഷാൽ കു-ഞ്ഞാടിൻ ജനിയിൽ ദൂതും
ആട്ടിടയർ-ക്കരികിൽ വിരവോ-ടെത്തി.

രാജാ-ക്കന്മാർതൻ കാലം-പാഞ്ഞു
പെരുന്നാളിൻ-സ്മൃതിയും പാടേ-മാഞ്ഞു.

പോയ്‌വരുമീ-നരർതൻ നിരയിൽ-നാഥാ!
നിൻനാളിൽ-കോയ്മയ്ക്കുപമാ-നം നീ.

പാപികൾ മേ-ലിന്നാളൻപു-ണ്ടായി
ഞങ്ങൾ തൻ-ബഹുവാം കടവും-നീങ്ങി.

നാഥാ! നിൻ-വലുതാം ദിവസം-ഞങ്ങൾ
ലഘുവാക്കീ-ടരുതേ പിഴമാ-യിക്ക.

മൗനമെഴും-ശിശുവെ മറിയാ-മേന്തി
അവനിലഹോ-ലീനം ഭാഷാ-നിവഹം.

സൃഷ്ടിയതിൻ-ബലമങ്ങവനിൽ-ഗൂഢം
വാഴുമ്പോ-ളവനെ യൗസേപ്പേന്തി.

നിന്നുടെ വൻ-ദിനമാം വിധിയിൽ-നിന്നും
സകല ദിന-ങ്ങളുമുൽഗതിയാർജ്ജിച്ചു.

ഇപ്പെരുന്നാ-ളിയലും നിക്ഷേ-പത്താൽ
സകല പെരു-ന്നാളും ശ്രീയാ-ർജ്ജിച്ചു.

പാതകിയെ-ത്തേടി കൃപ വ-ന്നിന്നാൾ
നാളെല്ലാറ്റിലുമീ-നാളുൽ-കൃഷ്ടം.

ഈ ദിവസം–രക്ഷാപാനം–പേറും
മുന്തിരിതൻ–നവമാം കനിയിൻ–കുലയാം
വിത്തുവിത–ച്ചീടും കോനൂൻ–മാസേ
ഉദരത്തീന്നുയിരിൻ കതിരും–വീശി.

സ്ലീബാ ആഘോഷം

(കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്–എക്ക്ബൊ)

ബേതലഹേമിലെ ഗുഹ തന്നിൽ
ജാതം ചെയ്താൻ സകലേശൻ
തൻമാനത്തിന്നാഗതരായ്
പ്രാചിയിൽനിന്നും പ്രാജ്ഞൻമാർ
കർത്താവിനെ വിശ്വാസികളേ!
സ്തോത്രസമേതം വാഴ്ത്തിടുവിൻ

(മസ്അക്കോനുസൊ)

ബേതലഹേമിൽ ദൈവസുതൻ
ജാതം ചെയ്താനീ ദിവസം
നിബിയന്മാർ മുൻചൊല്ലിയതാം
വചനം ലിഖിതം മുദ്രിതമായ്
തിരുജനനത്തെ മാനിച്ചാ–
സ്ലീബായെക്കുപ്പുന്നെങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥനയോടധുനാ ഞങ്ങൾ
ഘോഷമൊടിങ്ങനെ പാടീടും.

കുറിയേ.... കുറിയേ.... കുറിയേ....

(പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്–എക്ക്ബൊ)

സുന്ദരിയാം കന്നിയിൽനിന്നും
ന്യൂനതയെന്നിയെ തനുവേറ്റാൻ

വാനിൽ താതൻ തൻ മടിയിൽ
ന്യൂനതയെന്നിയെ നിവസിച്ചാൻ
സ്തുതിയാൽ മേൻമേൽ നമ്മൾക്കാ–
ങ്ങവനെ വാഴ്ത്തിപ്പാടീടാം.

(മസ് അക്കോനുസൊ)

ബേതലഹേമിലെ ഗുഹതന്നിൽ
പാലകനുളവായെന്നേവം
ഈ ദിവസത്തിൽ ദൂതന്മാ–
രജപാലൻമാർക്കറിവേകി.
ജാതികളെപ്പെരുന്നാൾ ഘോഷി–
ച്ചാസ്ലീബായെക്കുപ്പുന്നു.

കുറിയേ.... കുറിയേ..... കുറിയേ....

(വടക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്–എക്ക്ബൊ)

ദൈവത്തിൻ മാതാവേ! നിൻ
നായകനാം കർത്താവിൽ നിൻ
ഉൾത്തടമഭിമാനം കൊൾവൂ
മാനസമാനന്ദിക്കുന്നു.
നിന്നിൽ നിന്നു ശരീരത്തെ
പൂണ്ടവനാം വചനം ദൈവം
തിരുജനനത്തിനു പിമ്പിഹ നിൻ
കന്യാത്വത്തെ രക്ഷിച്ചു.

(മസ്അക്കോനുസൊ)

ഇന്നൊരു ശിശു ജാതം ചെയ്തു
വിസ്മയമെന്നതിനഭിധാനം
സ്വയമേ ദൈവം ശിശുവേപ്പോൾ
വെളിവായതു വിസ്മയമല്ലോ.

അവനേയും രക്ഷാകരമാം
കുരിശിനെയും കൂപ്പുന്നുലകം
പ്രാർത്ഥനയോടധുനാ ഞങ്ങൾ
ഘോഷമൊടിങ്ങനെ പാടീടും.
കുറിയേ.... കുറിയേ.... കുറിയേ.....

(തെക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്–എക്ക്ബൊ)

ഈ ദിനമാത്മജ ജനനത്തിൽ
ഭൂവിൽ ശാന്തിയതും വാനിൽ
സ്തുതിപരനും നരലോകർക്ക്
ശരണവുമറിയിച്ചീറേൻമാർ

(മസ്അക്കോനൂസൊ)

ഈശാ നാഥാ! സ്ലീബാ നിൻ
ജനനീ പ്രാർത്ഥനയെന്നിവയാൽ
മായിച്ചീടുക ഞങ്ങളിൽ നി–
ന്നുൾകോപത്തിൻ പ്രഹരങ്ങൾ
ദിശയെങ്ങും നിൻ ശാന്തിയതും
ശമവും നിവസിപ്പിക്കേണം,
പ്രാർത്ഥനയോടധുനാ ഞങ്ങൾ
ഘോഷമൊടിങ്ങനെ പാടീടും.
കുറിയേ.... കുറിയേ.... കുറിയേ...

(വീണ്ടും കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്)

പട്ടക്കാരൻ:– ദൂതൻമാർ സേ–വിപ്പോനേ!

ജനം:– ഈശാ! നീ–പരിശുദ്ധൻ

പട്ടക്കാരൻ:– ക്രോബേൻമാർ വാഴ്ത്തുന്നോനേ!

ജനം:– ശക്താ! നീ–പരിശുദ്ധൻ

പട്ടക്കാരൻ:– സ്രാപ്പികൾ കാദീ–ശാർപ്പോനേ!

ജനം:– മൃതിഹീനാ! നീ–പരിശുദ്ധൻ.

പാപികൾ അനുതാപത്തോടൊത്തർത്ഥിച്ചോതുന്നു
ഞങ്ങൾക്കായ് ജാതം ചെയ്തോനേ! കൃപചെയ്യേണം.

(പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്)

തീമയർ ഹാലാൽ–ചൊൽവോനേ!
ഈശാ! നീ പരിശുദ്ധൻ
ആത്മീയർ ശ്ലാ–ഘിപ്പോനേ!
ശക്താ! നീ പരിശുദ്ധൻ
മണ്മയരാഘോ–ഷിപ്പോനേ!
മൃതിഹീനാ– നീ പരിശുദ്ധൻ.
വിശ്വാസിനിയാം തിരുസഭതൻ– സുതരർത്ഥിക്കുന്നു
ഞങ്ങൾക്കായ് ജാതം ചെയ്തോനേ! കൃപ ചെയ്യേണം.

(വടക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്)

മേലുള്ളോർ മാ–നിപ്പോനേ!
ഈശാ! നീ പരിശുദ്ധൻ
മദ്ധ്യമർ കീർത്തി–ക്കുന്നോനേ!
ശക്താ! നീ പരിശുദ്ധൻ.
കീഴുള്ളോർ കൂപ്പുന്നോനേ!
മൃതിഹീനാ! നീ പരിശുദ്ധൻ.
പാപികളനുതാപത്തോടൊത്തർത്ഥിച്ചോതുന്നു
ഞങ്ങൾക്കായ് ജാതം ചെയ്തോനേ! കൃപ ചെയ്യേണം.

(തെക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്)

നാഥാ! കൃപ ചെയ്തീടേണം
നാഥാ! കൃപ ചെയ്യുക കനിവാൽ

നാഥാ! കർമ്മാർത്ഥനകളെ നീ കൈക്കൊണ്ടും കൃപ ചെയ്തീടേണം

ദേവേശാ! തേ സ്തോത്രം
സൃഷ്ടാവേ! തേ സ്തോത്രം
പാപികളാം ദാസരിലലിയും മശിഹാരാജാവേ! സ്തോത്രം.

ബാറെക്മോർ.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ.... ഇത്യാദി

(ദൂതന്മാർ സേവിപ്പോനെ ഇത്യാദി സ്ലീബാ ആഘോഷം, ദനഹാ, പാതിനോമ്പ്, ഊശാന, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച, ഉയിർപ്പ്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, ഈ പെരുന്നാളുകളിലും ഇതു പോലെതന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളണം. ഞങ്ങൾക്കായ് ജാതം ചെയ്തോനേ! കൃപ ചെയ്യേണം എന്ന അവസാനത്തെ പ്രതിവാക്യം മാത്രം അതാതു പെരുന്നാളിന്നനുസരണമായി താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി ചൊല്ലിക്കൊള്ളണം.)

ദനഹാ:- ഞങ്ങൾക്കായ് സ്നാനമതേറ്റോനേ കൃപ ചെയ്യേണം

പാതിനോമ്പ്:- ഞങ്ങൾക്കായ് ക്രൂശേറ്റോനേ! കൃപ ചെയ്യേണം.

ഊശാന:- ദാവീദാത്മജനൂശാന കൃപയടിയാരിൽ ചെയ്യേണമേ.

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച:- ഞങ്ങൾക്കായ് ക്രൂശേറ്റോനേ! കൃപചെയ്യേണം.

ഉയിർപ്പ്:- ഞങ്ങൾക്കായ് പുനരുത്ഥിതനേ! കൃപ ചെയ്യേണം.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം:- ഞങ്ങൾക്കായ് സ്വർഗ്ഗാരൂഢാ! കൃപചെയ്യേണം.

പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന

സ്ലൂസോ

ദൈവമേ നിന്റെ കൃപപോലെ......

(മാലാഖൊ ദ്നൂഹറൊ)

ദ്യുതി സന്തോഷമയൻ മാലാഖാ
ദർശനമിടയർക്കേകിച്ചോ-ന്നാൻ
യീഹൂദ്യായിൽ ബേതലഹേമിൽ
രക്ഷകനുളവായെന്നേവം
സന്തോഷമെഴും സ-ന്ദേ-ശം

വാനോരീറയരിന്നിപ്പാരിൽ
ശമവും ശാന്തിയുമറിയിച്ചേ-വം
നന്ദന ജനനത്തിൻ ദിവസത്തിൽ
സ്തുതി ദൈവത്തിനു വാനത്തിൽ
മർത്യന്നുത്തമ സ-ങ്കേ-തം.

വന്നിടയന്മാർ ഗുഹയിൽ പുകി
യൗസേപ്പിനെയും കന്യകയാ-കും
മറിയാമൊടു ശിശുവിനെയും കണ്ടു
കാഴ്ചകളർപ്പിച്ചാമോദം
പിൻവാങ്ങി-പ്പോ-യി.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....മെനഓലം

ജനനത്താൽ വിൺമൺ ലോകർക്കായ്
ശാന്തികൊടുത്തൊരു പൈതൽ തന്നെ
സ്വർഗ്ഗീയഗണം കാഹളമുതി
സ്തുതിപാടി സ്തോത്രം ചെയ്തു
അവനും പ്രേഷകനും-സ്തു-ത്യൻ.

കുറിയേ.....

എന്റെ ദൈവമേ നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു.....

(ബ്സുൽത്തൊ യെൽദാസ്)

വിസ്മയ മയനാ–യ് സൃഷ്ടികളിൽ
വിക്രമിയെക്ക–ന്യക പെറ്റു
ഇടയൻമാരും ജ്ഞാനികളും
കാഴ്ചകളവനായർ–പ്പി–ച്ചു.

അരചൻ മശിഹാ ബേതലഹേം
ഗുഹയിൽ സംജാ–തം ചെയ്തു.
ദൂതരുമാട്ടിടയൻമാരും
വിജ്ഞരുമർപ്പിപ്പാ–നെ–ത്തി.

ആമോസ് തനയൻ–തേജസ്വി
ഏശായ മുൻ–ചൊന്നതുപോൽ
ലോകപരാക്രമിയീദിവസം
ശിശുവായ് സംജാതം–ചെ–യ്തു.

ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ....മെനഓലം.....

കുറാലടിയാർ–തൻ–ചാര–
ത്തവരോഹം ചെയ്തോൻ നാഥാ!
ഞങ്ങളെയൻപാൽ സന്ദർശി–
ച്ചേകണമാത്മീയം–സൗ–ഖ്യം.

ആകാശങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ അറിയിക്കുന്നു....

(ബ്സപ്രൊ മ്ഗുശെ)

ഗഹ്വരഭവനാം–മന്നവനെ
പാ–രസികൻമാർ വിദ്വാൻമാർ

ഉപഹാരങ്ങളൊടുദയത്തിൽ
നിജനിധി സഹിതം വന്ദിച്ചു.
ദേവേശാ!–നാഥാ നീ–ധ–ന്യൻ.

ഹന്തമഹാർക്കൻ–പരിമിതനായ്
മി–ന്നും മുകിലിൽ വാണ–രുളി
ആദ്യാദാമിൻ ജനകന്ന്
ബാലിക മാതാവായ് തീർന്നു, ദേവേശാ......

എങ്ങനെ മകനെ!–ഞാൻ നിന്നെ
പ്പ–രിലാളിക്കും മാനിക്കും
എന്നിൽ മുതിർന്നോനെൻ തനയൻ
ഞാനേറ്റോനെന്നെയേറ്റു, ദേവേശാ......

വാനിൽ നിന്നേ–യീറയരും
ഗു–ഹയതിലജപാലൻമാ–രും
സഭയിൽ തിരുജനനത്താൽ വാ–
ഴ്‌വേറ്റൊരു പരരും പൂജിപ്പൂ, ദേവേശാ......

ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ....മെനഓലം

ആദിമുതൽ താതാങ്കത്തിൽ
ചേർന്നു രഹസ്യം നിവസിച്ചോൻ
മറിയാമിൻ വിമലാങ്കത്തിൽ
ഇന്നു പരസ്യം ശോഭിച്ചു, ദേവേശാ.....

കുറിയേ.....

കർത്താവിന് ഒരു പുതിയ പാട്ടിനെയും.......

(ഹവ്വദശ്മായോ)

പരിപൂർണ്ണം വാനിടമാരാൽ
സ്തുതിപാടുന്നാർക്കായ് വാനോർ
അവനുളവായ് കാലിക്കൂട്ടിൽ
ഉലകവനേ വന്ദിക്കുന്നു.

ആത്മജയാമംഗനയാലേ
ആദാമിന്നൊരു കടമേറി

രക്ഷകനെപ്പെറ്റോൾ മറിയം
ഇന്നാളക്കടവും നീക്കി.

യൂദായിൽ മറവിലമർന്ന
മന്നനെ മോഷ്ടിച്ചാൾ താമാർ
അവൾ മോഹിച്ചൊരു ലാവണ്യം
വിജയശ്രീയിന്നാർജ്ജിച്ചു.

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ...മെനഓലം.....

ത്വരിതം പാഞ്ഞുദയം ചെയ്തി
ട്ടൊളിയിരുളിൽ പാർക്കുന്നോരെ
മോദിപ്പാനാഹ്വാനം ചെ-
യ്തിക്ഷിതിപൂകിയ തേജസ്സിൽ.

പ്രകാശത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവിനു സ്തുതി......

(യൗമ്മോനൊ സൊഹ് വനഹെസ്)

ഇന്നീറേ ദൂതഗണം വാനീന്നെത്തി
തൻജനനം കാണ്മാൻ
മേളിച്ചു-ബേതലഹേം ഗുഹയിൽ
നരസുര സംസ്തുതി ഗീതങ്ങൾ
ഭൂജാ-തികളെ!-അവനെ സതതം വാഴ്ത്തിൻ.

മറിയാം തന്നാത്മജനാം ജീവാത്മജനെ
വച്ചാൾ പുൽക്കൂട്ടിൽ
കരയുന്നൂ-ശിശുവിനു തുല്യമവൻ
സുരവരസഞ്ചയമഞ്ചുന്നു, ഭൂജാതികളേ......

താരക വിദ്വാൻമാരെയാകർഷിച്ചു
തിരുജന്മം കാണ്മാൻ
മറിയാമിൻ-ശിശുവായ് നിന്നെക്ക
ണ്ടഖിലാധിപനായ് പ്രണമിച്ചാർ, ഭൂജാതി......

വാനീന്നാദ്യജനെത്തിഗ്ഗാത്രം പൂണ്ടാൻ
ദാവീദാത്മജയിൽ

ഇടയൻമാർ-കാഹളരവമേറ്റി
ദൂതസമൂഹം കുമ്പിട്ടു, ഭൂജാതികളെ........

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....മെനഓലം....

ആർദ്രതയാൽഹിതമായ് പാഴ്-ത്തുണിചുറ്റിപ്പുൽ
തൊട്ടിയിൽ നിക്ഷിപ്താ!
ഉടയോനേ!-കൃപയാലിപ്പോൾ നി-
ന്നാംഗൃത്താൽ പിഴപോക്കണമേ, ഭൂജാതി.....

കുറിയേലായിസ്സോൻ

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ......

(കൌക്ക്ബോ ബാദെക്)

താരകപോറസിലെ-വിജ്ഞരെയറിയിച്ചു
കാഴ്ചകളവരേന്തി-തിരുമഹിമയ്ക്കരുളീ
കുന്തിരുവും പൊന്നും മൂരും.

ഉടയോനേ! നിന്നെ-രാജജ്യോത്സ്യൻമാർ
ഗർഹിതബേതലഹേം-ഗുഹയിൽ പ്രണമിച്ചു
നിൻപ്രേക്ഷകനായി സ്തോത്രം.

ഗഗനത്തിൽ ശാന്തി-ക്ഷിതിതന്നിൽ ശാന്തി
പ്രീതിയടഞ്ഞുടയോൻ-ജനനാർത്ഥം വന്നാൽ
ആദമിനെപ്പരിരക്ഷിപ്പാൻ.

ബാറെക്മോർ

ശുബഹൊവീക്കോറൊഉസെഗ്ത്തൊഉറാബുസ്യോ
യൂസൊനെസ്ത്തുവെദ്നാസെക്ക് ലാബോ
ഉലബറൊവൽറുഹോക്കാദീശൊ, മെനഓലം......

ആദത്തിനുമെല്ലാ-ലോകത്തിനുമായി
ശാന്തിമഹാമോദം-സൽഗതിയിവയേന്തി
സംരക്ഷകവത്സൻ വന്നു.

സ്തൗമെൻകാലോസ്....

പ്രുമിയോൻ

(ബ്ഹോനൊ യൗമോ സബ്റോസൊ)

സുവിശേഷത്തിൻ ദിവസമതിൽ
സന്തോഷത്തിൻ ദിവസമതിൽ
രക്ഷകനെ മറിയാം പെറ്റാളെ–ന്നേ–വം
താരകയോതിയഭിജ്ഞൻമാർ വന്നു വന്ദി–പ്പാൻ
ദൂതരുമജപാലൻമാരും വന്ദനമർ–പ്പി–ച്ചു
സ്രോപ്പേൻമാർ കാദീശാർത്തു,
ക്രൂബേൻമാർ വാഴ്ത്തിപ്പാടി
കീറത്തുണിയാലാവൃതനാം
പടുവൃദ്ധനുമറിയാം സ്തന്യം.
ഏകുന്നു യൗസേപ്പോതുന്നു സ്തോ–ത്രം.

ബാറെക്മോർ–ശുബഹോ.....

മെനഓലം......

വത്സലരേ! മഹദാശ്ചര്യം
വചനം ദൈവം മറിയാമി–
ന്നുദരത്തിൽ മേവിത്തനുവെങ്ങനെ–പൂ–ണ്ടാൻ
ശ്രുതിവഴിയാത്മാവായ് പുക്കാൻ വാതിൽ തു–റ–ക്കാതെ
ഉദരത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചോരു തൻമെയ്യോടു വെളി–വാ–യാൻ
അവളിൽ ഹിതമാർന്നുളവായാൻ
കന്യാമുദ്രയ്ക്കഴിവെന്യേ
ഈയുൽപ്പാദനമാശ്ചര്യം!
ഈജന്മവുമത്യാശ്ചര്യം!
നരവടിവാർന്നെങ്ങളെ രക്ഷിച്ചോൻ ധ–ന്യൻ.

മെനഓലം......

ആദാമ്യർക്കുത്ഥാനത്തിൻ
വാക്കരുളിയ മശിഹാനാഥൻ
വിശ്വാസികളൊടു തൻദൂതിൽ ചൊ–ന്നേ–വം
എൻമെയ് ഭക്ഷിച്ചെൻരക്തം പാനം ചെ–യ്‌വോ–നിൽ
ഞാൻ വാണിട മവനെന്നുള്ളിൽ വാണിടുമെ–ന്നേക്കും
നാഥാ! നീ മഹിമാവൊടു നിൻ
ദൂതൻമാരൊത്തണയുമ്പോൾ
നിൻ ശരണത്തിൽ നിദ്രിതരാം
ദാസർക്കൻപോടുയിരേകി
സന്തോഷം നിറയും പന്തിയിലേറ്റേ–ണം.

എക്രോ

(നെഹെസ് മാലാഖെ)

വാനീന്നും മാലാഖൻമാർ വന്നറിയിച്ചു
ഭൂപതി ജാതം ചെയ്തെന്നിടയരെ ബേതലഹേമിൽ
ആ നിർമ്മലരാടുകളെ കൊണ്ടിഹ വന്നു
രക്ഷയ്ക്കെത്തിയ ദൈവത്തിൻ കുഞ്ഞാടിൻ–പേർക്കായ്
സ്തുതി മെയ്യോടവർ കണ്ടതുമൂലം
സ്തുതി മനുജൻ–തൻജനിയാർന്നോനേ!
സ്തുതിജന്മത്താലപഥത്തീന്നും ര–ക്ഷിച്ചോനേ!–

ബാറെക്മോർ.

നിബിയൻമാരീശോദേവാ വിമലാത്മാവാൽ
നിൻമർമ്മങ്ങളെ മുൻചൊന്നാഗമനം–ഘോഷിച്ചു
ഏശായാ നിൻഗർഭത്തെപ്പിറവിയെ ദാവീ–
ദുദയത്തെ സ്ക്കറിയാ മീഖാ നിൻപ്രാ–ബല്യത്തെ
ഹസ്ക്കീയേൽ–നിൻ തേരിൻ പ്രഭയെ
ദാനീയേൽ–മാന്യാസനമതിനെ
ജനനത്തിനു വന്നിക്ഷിതിയെ രക്ഷിച്ചോൻ ധന്യൻ.

മെനഓലം......

പാവനതനു ഭക്ഷിച്ചോരായ് ജീവനരക്തം
പാനം ചെയ്ത പരേതജനങ്ങൾ തൻ-ദേഹിയിലും
ആത്മത്തിലുമക്ഷയലോകത്താപ്പാപത്തിൻ
ഇരുൾ വാഴായ്‌വാൻ മശിഹായൊടു നാമർത്ഥിക്കേണം
അവരുടെയാ-ത്മാക്കളെയേറ്റോനേ!
നാഥാ! നിൻ-പീഢയെ സാക്ഷിച്ചാർ
ആഹ്വാനം ചെയ്തങ്ങവരെവലമാ-യ് നിർത്തണമേ.

(ഏവൻഗേലിയോനു മുമ്പുള്ള പെത്ഗോമൊ)

ഹാലേ....ഉഹാലേ.....നാഥൻ ചൊന്നൊന്നോടെൻ തനയൻ
നീ-ഇന്നാൾ നിന്നെയുൽപ്പാദിപ്പിച്ചേൻ....ഹാലേ......

ഏവൻഗേലിയോൻ

(ലൂക്കോസ് 2:15-20)

(കുക്കിലിയോൻ)

നിന്നാൾ സ്തുതിയൊടു രാജമകൾ.....
നയവാൻ പനപോലെ.......
മക്കളിലപ്പൻ കൃപചെയ്‌വതുപോലെ......
സ്തുതിദൈവത്തിനുയരത്തിൽ......
താതൻ ശ്ലോമോ ഗബ്രിയേൽ.......
ശ്ലോമോ തൻ നിബിയൻമാർക്കും.......
നാം ദൈവസുതൻമാരാവാ.....

മൊറിയോ.......

(മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസ്സൊ)

പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലുയ്യാ
ആട്ടിടയൻമാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ
ഇന്നാൾ വംശത്തലയാമാദാം മോദിക്കട്ടെ
നിൻ ജൻമത്താൽ ദൈവത്വം യാചനപോലേറ്റാൻ
ദുഃഖം നീക്കും പൈതലിനെപ്പെറ്റീടുകയാലെ
ഇന്നാൾ ഹവ്വായാദത്തെക്കാൾ സ്തുതി പാടട്ടേ.

നീണാൾ ബിബംത്തെക്കൂപ്പിയ വാർദ്ധക്യം പേറും
ലോകത്തിൻ ദണ്ഡാകേണ്ടും കൊമ്പിന്നാളുണ്ടായ്.
വീഞ്ഞാൽ തപ്തക്ഷോണിയെ സേചിച്ചീടാനിന്നാൾ
ഈശായ് ഗേഹത്തീന്നുണ്ടായി മുന്തിരിവള്ളി.
പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ പാടിൻ ഹാലേലുയ്യാ
ആട്ടിടയൻമാർ ബേതലഹേമിൽ പാടിയപോലെ.

മൂന്നാംമണിയുടെ പ്രാർത്ഥന

(ഹദ്‌യാലൂദോ)

കന്യകമറിയാമിന്നാൾ
പെറ്റാളുണ്ണിയെ മകുടങ്ങളെ മുടയു-ന്നോ-നെ
സീയോനിതു കേട്ടപ്പോൾ
അവനെക്കണ്ടീടും മുമ്പേ കമ്പം-പൂ-ണ്ടു.
നിബിമൊഴിവായി-ച്ചേറോദേസോടായ്
ബേതലഹേമിൽ-നൃപതി ജനിച്ചെന്നാൾ
കൊല്ലിച്ചാനാൾ വിട്ടാ
ബേതലഹേം ശിശുവൃന്ദത്തെ വീഴ്ചയിലായ്-തൻ വാഴ്ച
വാണാനീശോ-യെന്നെന്നും
വരുവിൻ സ്തുതി പാടീടാൻ
നിൻജനനത്തിൻ ദിവസത്തിൽ ഹാലേലുയ്യാ ഉഹാലേലുയ്യാ

ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ......

വാനിയലട്ടാനന്ദം
വാരിധിയും ധരയും നരരും സ്തുതി പാ-ട-ട്ടെ
ഉലകിതിലിന്നുളവായി
നൻമയുമാമോദവുമോലും ശുഭകാ-ര്യ-ങ്ങൾ
കന്യകപെറ്റു-തന്നിൽ മുതിർന്നോനെ

അമ്മണിയുണ്ണി-ജനകനു സമനല്ലോ
പിഞ്ചുകിടാവെന്നോണം
പുൽക്കൂട്ടിൽ പാൽനുകരുന്നു മാലാഖമാർ-ചൂളുന്നു.
ഇടയൻമാരും-ശാസ്ത്രികളും
കാണിക്കകളർപ്പിച്ചു
രാജാധീശർക്കെന്നവിധം ഹാലേലുയ്യാ ഉഹാലേലുയ്യാ.....
മൊറിയൊ.......

(മാർ അപ്രേമിന്റെ ബോവൂസ്സോ)

ജൻമത്താൽ നാഥാ! വിടുതൽ
നൽകിയ നന്ദനനേ! കനിക
ജൻമത്താൽ രക്ഷിച്ചോനേ!
ചെയ്യുക കാരുണ്യം മശിഹാ!

ഈ പരിപാവനമാം നാളിൽ
മോദിപ്പു പാരും വാനും
ഭാഗ്യമെഴും മറിയാമീന്നും
രക്ഷകനിന്നുദയം ചെയ്തു.

തൻമുൻ ചൊൽ നിറവേറുകയാൽ
മോദിക്കട്ടിന്നാൾ മീഖാ
തൻമുൻ ചൊൽ നിറവേറുകയാൽ
മോദിക്കട്ടിന്നേറമിയാ.

ആയുഷ്മാനായ് ദർശിച്ചോൻ
അർഭകനായ് ജനിയാർന്നതിനാൽ
ഇന്നാളിൽ ദാനിയേലും
വന്നെത്തി സ്തുതി പാടട്ടെ.

ജൻമത്താൽ നാഥാ! വിടുതൽ
നൽകിയ നന്ദനനേ! കനിക
ജൻമത്താൽ രക്ഷിച്ചോനേ!
ചെയ്യുക കാരുണ്യം മശിഹാ!

മദ്ധ്യാഹ്നപ്രാർത്ഥന

(തൂറൊദ്സീനായ്)

സീനായ് ഗിരിനിൻ-സവിധേ വിറപൂണ്ടു
നാഥാ! ദേവേശാ!
ഗിരിവാരിധി ധരനാം നിന്നെ-കന്യകയാംമറിയാമേന്തി
വേഴ്ചപെടാതവൾ ഗർഭിണിയായ്
വചനാതീതം പ്രസവിച്ചു
തൽസ്മൃതിയെ-വിശ്രുതമാക്കണമേ.
ബാറെക്മോർ-ശുബഹോ.....

ഉന്നതരാജ്യമതും-ശാശ്വതജീവിതവും
നിർമ്മലരാർജ്ജിക്കും
സത്തമമശിഹാഭക്തൻമാ-രർഹിക്കുന്ന മഹാഭാഗ്യം
ജഡനേത്രം ദർശിക്കുകയോ
ശ്രവണം കേൾക്കുകയോ ഹൃദയം
തേറുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലേതും
മെനഓലം.......

മശിഹായുടെ റുശ്മാ-മാമ്മോദീസായാൽ
സമ്പ്രാപിച്ചോരായ്
തൃപ്പാവനതനു ഭക്ഷിച്ചു-പുണ്യനിണം പാനം ചെയ്തോർ
പൂഴിയിൽനിന്നും താൻമൂലം
പ്രാണനൊടേറി ധൂളികുട-
ഞ്ഞതിതേജോ വസ്ത്രം ചാർത്തീടും
മൊറിയൊ.......

(മാർ ബാലായിയുടെ ബോവൂസ്സൊ)

ജനനീ പരിശുദ്ധ-പ്രാർത്ഥനയാൽ നാഥാ!
പുണ്യം ഞങ്ങൾക്കും-വിഗതർക്കും നൽക.

മറിയാമിൻ സ്മരണം-വരദായകമാക
തൽപ്രാർത്ഥന ഞങ്ങൾ-ക്കാത്മാവിനു കോട്ട.

പരിശുദ്ധ ശ്ളീഹാ-നിബി സഹദേൻമാരേ
യാചിപ്പിൻ കൃപയേ! ഞങ്ങൾക്കായ് നിങ്ങൾ.

നിൻശരണേ മൃതരാം-താതസഹോദരരിൽ
ചൊരിയണമേ മോദ-പ്പനിനീരെൻ നാഥാ!

സുസ്മൃതി ജനനിക്കും-വിശ്രുതി സിദ്ധർക്കും
ജീവൻ വിഗതർക്കും-ചേർപ്പോനേ! സ്തോത്രം
ജനനീ പരിശുദ്ധ-പ്രാർത്ഥനയാൽ നാഥാ!
പുണ്യം ഞങ്ങൾക്കും-വിഗതർക്കും നൽക.

വിശുദ്ധ

ദനഹാപെരുന്നാളിൽ

വെള്ളം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ക്രമം

പ്രദക്ഷിണ സമയത്തെ ഗീതം

(കോലൊ ദതെശ്ബുഹത്തെ)

യോഹന്നാൻ തൻ സ്തുതി നാദം
യോർദാൻ നദിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു.

താതനു തിരുഹിതമിയലുന്ന
ദൈവത്തിന്നജപോതമിതാ

പാവനറൂഹായിവനുപരി
പ്രാവെന്നവിധം വെളിവായി.

സ്വജനത്തൊടു പുറജാതികളെ!
ബഹുതരഭാഷാഭാഷികളേ!
സ്തുതി ചെയ്തിവനെ സ്തോത്രത്താ-
ലനവരതം നതി ചെയ്തീടിൻ.

(വറൊന്-തവ് ആഹായ്)

സോദരരേ! വരുവിൻ പോകാം
സ്നാനമതേൽക്കും സുതനേയും
തിരുസന്നിധിയിൽ നദിയോർദാൻ
സ്ഥലമേകുന്നതുമീക്ഷിക്കാം.

നീരവനിടമേകീടുകയാൽ
നീരിലവൻ കതിരൊളി വീശി
നീരതിലേയ്ക്കവരോഹം ചെ-
യ്തവനതിനരുളീ പരിശുദ്ധി.

അടിയാനാം യോഹന്നാനോ-
ടരുളീ തൻമേൽ കൈവയ്പ്പാൻ
അടിയാനുടയോൻ തൻ തലയിൽ
വലതുകരം വച്ചുരചെയ്തു.

ഞാനാരുടെ തിരുനാമത്തിൽ
മാമോദീസാ നൽകേണ്ടു
താതൻ തൻനാമം ചൊന്നാൽ
താതൻ നിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്വു.

നാമം തനയന്റേതായാൽ
നീയേകൻ തനയൻ നൂനം
റൂഹായുടെ പേരാകുമ്പോൾ
താതസുതാമല റൂഹായാം

ത്രിത്വത്തിൻ പൊരുളൊന്നല്ലോ!
സർവ്വാധീശാ! തേ സ്തോത്രം.